

INKERI

TILAA LEHTI KOTIIN!

VIROON

Vuositilaus 2013 11 numeroa **18 €**
Tutustumistarjous 3 numeroa **5 €**
Maksu tilille: 221005143806
Maksun saaja: Eesti Ingerisoomlaste Liit

SUOMEEN

Vuositilaus 2013 11 numeroa **29 €**
Tutustumistarjous 3 numeroa **8 €**
Maksu tilille: Danske Bank
FI09 8000 2112 3477 77
Maksun saaja: Inkeri-lehti

RUOTSIIN

Vuositilaus 2013 11 numeroa **250 SEK**
Tutustumistarjous 3 numeroa **68 SEK**
Maksu postisiirtotilille: 173888-9
Maksun saaja: Inkeri-liitto

Maksaessasi kirjoita viestiksi "Vuositilaus" tai "3 kk" ja lehden saajan nimi. Huom! Ilmoita nimesi, osoitteesi ja tilauksesi myös lehden toimitukseen!

Irtonumeroita myynnissä kaikissa inkerin-suomalaisten seuroissa Virossa, Suomalaisessa seurakunnassa Tallinnassa, Tampereajalla Tartossa sekä Suomen Inkeri-liitossa Helsingissä.

Perustettu 1993
INKERI
INKERINSUOMALAINEN KULTTUURILEHTI VIROSSA

Toimitus:

Anniina Ljokkoi (päätoimittaja)
Ester Pruul (sihteeri)
Viivi Halme (kielitoimittaja)
Riho Kall (taittaja)

Julkaisija:

Viron inkerinsuomalaisten liitto

Paino: Paar OÜ, Tartto

Toimituksen yhteystiedot:

Veski 35, 51005 Tartu, Estonia
Puh. +372 7421 773
inkeri.lehti@gmail.com
info@inkeri.ee
www.inkeri.ee
Facebook: INKERI

Kansikuvassa Sirkka Hautalan valmistamat Joutsenon ja Auranmaan kansallispukuiset barbit. Kuva: Suomen kansallispukukeskus / Anneli Hemmilä-Nurmi

INKERINSUOMALAINEN NÄKÖKULMA

Missä Inkerinmaa on?

Wladimir Kokko
Pietarissa 2.5.2013

Kun luennoin Inkeristä, aloitan hyvin usein näin: Vaikka historiassa ei ole koskaan ollut Inkeri-nimistä itsenäistä maata, on Inkerinmaalla selvät rajat. Kannaksella sen pohjoisrajana on vanha, ennen vuotta 1940 voimassa ollut Suomen raja. Länsirajana on Narvajoki, ja muut rajat on vedetty vuoden 1617 Stolbovan rauhan mukaan. Näin ollen Inkerin pinta-ala on 19 tuhatta neliökilometriä.

Miksi juuri tätä aluetta sanotaan Inkeriksi? Ei ainoastaan sen takia, että 1600-luvulla näiden rajojen sisällä sijaitsi Suur-Ruotsin Inkerinmaan lääni, vaan pääosin sen takia, että nimenomaan tälle alueelle suuntautui kauan kestänyt muuttoliike Suomesta. 1600-luvulla Inkeriin muutti noin 20 000 suomalaista Karjalasta, Savosta ja muista Suomen maakunnista. Melkein kaikki olivat luterilaisia. Muuttoliike jatkui senkin jälkeen, kun Inkeri liitettiin Venäjään. Jos Pietari onkin Venäjän ikkuna Eurooppaan, niin Inkeri on ollut Suomen ikkuna Venäjälle. Suomalaiskulttuuri on kehittynyt täällä neljänsadan vuoden ajan. Nykyisetkin Leningradin alueen hallinnolliset rajat seuraavat vanhoja Ruotsin ajan rajoja.

Nämä tosiasiat eivät kuitenkaan ole itsestään selviä kaikille. Huhtikuun alussa Pietarissa pidettyyn Itämeren foorumiin osallistui Itämeren maiden pääministerien lisäksi paljon asiantuntijoita. Merkittävässä kansainvälisessä kokouksessa keskusteltiin muiden aiheiden rinnalla Venäjän kaasuputkesta ja ympäristöongelmista. Pääministeri Dmitri Medvedev vakuutti läsnäolijoille, että Inkerinmaan luonnonsuojelualue (Ингерманландский заповедник) tulee toteutumaan.

Ihanaa, eikö totta! Tätä luonnonsuojelualueutta ollaan perustamassa yhdeksälle Suomenlahdessa sijaitsevalle saarelle, muiden muassa Tytärsaarille ja Seiskarille. Saarten yhteinen pinta-ala on 170 neliökilometriä, ja näiltä luonnonsaarilta löytyy yli 700 kasvilajia ja noin 300 selkärankaista. Ainut vain, että kaikki nämä saaret ovat Suomenlahden länsiosassa eivätkä kuulu lainkaan Inkeriin.

Ennen toista maailmansotaa nämä saaret kuuluivat Suomelle. Seiskarilla ja Tytärsaarilla asui vuoteen 1940 asti suomalaisia kalastajia ja talonpoikia. Sen jälkeen saarilla ei ole ollut vakituista asutusta ja niiden luonto on villiintynyt. Eikö olekin muuten hieno tapa saada maisemat alkuperäiskuntoon!

Kun kävin koulua, siellä luettiin erästä Fonvizinin (alun perin sukunimi oli von Wiesen) kirjoittamaa näytelmää Nuorukainen. Päähenkilön, laiskan aatelispojan äiti oli sitä mieltä, että "maantieto ei ole aateliston oppi – kuskihan tietää mihin mennä."

Vaikuttaa siltä, ettei suhtautuminen maantietoon ole muuttunut Venäjällä noista ajoista. "Aatelistopiireissä" ei ole tapana tuntea maantietoa eikä edes kysyä kuskilta.

Kirjoittaja on Pietarin Inkerin Liiton puheenjohtaja. Hänen matkustusvinkkejään Inkerinmaalle voi lukea sivulta 6.

Lohikäärme ja Veden emo kuuluvat inkeriläiseen vaatemuotoiluun

Olga Konkovan ja Leontina Saksan johtama etnomuotoiluryhmä osallistui huhtikuussa ympäristöelokuvienväestöfestivaaleille Petroskoissa. Etnomuotoiluryhmän töiden teemana on viime aikoina ollut luonto ja vähemmistökansat.

Suomessa esitetyn kokoelman lisäksi tekijät valmistivat festivaaleille kaksi uutta vaatekokonaisuutta. Toisen nimi on Lemmyz. Lemmyz eli Para on vanhojen uskomusten mukaan ilkeä lohikäärme, joka syntyy kerran kolmessa vuodessa kukon munasta. Toinen, pääosin sinisävyinen asukokonaisuus on nimeltään Laukkaan Veden emo. Tästä Laukkaanjoen vesien haltijasta on

jonkun hukuttua sanottu, että Veden emo vei hänet.

Festivaaliväki ihastui inkeriläisen muotoiluryhmän teoksiin, ja ryhmän järjestämiin neljään ompelupajaan riitti osallistujia. Ryhmän muotivaatteiden esittely kuului foorumin päättäjäisiin, jotka kruunasi Korpi-perinneyhtyeen konsertti.

- Inkeriläisillä on loistava tulevaisuus kulttuurialalla. Kuka voisi kuvitella, että näin merkittäviä vaatemuotoilun teoksia saa niin vähälukuiselta kansalta, totesi festivaalien taiteellinen johtaja **Tatjana Loginova**.

Leontina Saksa

Muotoilija Leontina Saksa (keskellä). Barenzin ympäristöelokuva festivaalit pidettiin Petroskoissa 23.–28. huhtikuuta. Kuva: Tatjana Loginova

Tallinnan suomalainen seurakunta taas omissa tiloissaan

Jouluna sattuneen ison tulipalon vuoksi evakossa ollut Tallinnan suomalaisen seurakunta on päässyt takaisin omiin tiloihinsa Pärnu-kadulle. Seitserkerroksisen rakennuksen ylimmästä kerroksesta alkanut tulipalo aiheutti talossa mittavat vesivahingot, joiden jälkiä on korjattu koko kevään ajan.

Seurakunnan suomenkielinen raamattupiiri Mummon tupa on toiminut kevään ajan Pyhän Mikaelin kirkolla. Toukokuun puolivälissä se palasi vanhoihin, uusittuihin tiloihin.

- Hissi ei vielä toimi eikä nettiyhteys pelaa, mutta tämä on vähän kuin omakotitalon rakentaminen, että ihan valmista ei tule koskaan, kertoi seurakunnan rovasti **Markku Päiviö** ennen ensimmäistä Mummon Tupaa.

INKERI

Inkeriläisten keskustelukurssilla kuulee murretta ja aksentteja

Inkerinsuomalaisten Tallinnan seuran jäsenistä kymmenen aloitti huhtikuussa suomen kielen keskustelukurssin. Osallistujista suurin osa on syntynyt Inkerinmaalla ja ymmärtää suomea. Muutama puhuu jonkin verran inkerinsuomen murretta, mutta suurimmalle osalle on viro tai venäjä selvästi vahvin kieli.

Kurssi alkoi tervehdysten ja perhesanaston kertauksella. Kymmenen tapaamiskerran tavoitteena on palauttaa osallistujille mieleen unohtunutta sanastoa ja rohkaista heitä puhumaan suomea. Tärkeää on myös opetella

nykysuomeen kuuluvaa sanastoa, kuten *uusiperhe* (kärgpere) ja *laktoositon maito* (laktoosivaba piim).

Kurssi on osallistujille maksuton ja se järjestetään Tallinnan seuran kieliohjelman projektirahoituksella. Opettajana toimii liiton kulttuurisihteeri **Anniina Ljokkoi** ja tilat on tarjonnut Fennougria.

INKERI

Meeri Saveljeva ja Nina Startšenko pitävät keskusteluharjoituksista, joissa nykysuomen sanastoa voi luovasti täydentää tutulla inkerinmurteella.

